

РЕШЕНИЕ

№ 23986

гр. София, 18.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 16.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **3361** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на Й. К. Н., подадена от адв. Ц., срещу Заповед № САГ23-РА-18-69/29.12.2023 г. на главния архитект на Столична община. Иска се отмяна на оспорената заповед поради постановяването ѝ в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Претендират се разноски.

В ОСЗ жалбоподателката се представлява от адв. Ц., която поддържа жалбата и искането за разноски.

Ответникът- главният архитект на Столична община, в съпроводителното писмо по изпращане на адм. преписка чрез директора на дирекция „ПНО“ Д. П. изразява становище за недопустимост, алтернативно за неоснователност на жалбата. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В ОСЗ ответникът се представлява от юрк. Т., която поддържа оспорването. Представени са писмени бележки.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения административен акт.

Административен съд София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото

доказателства по реда на чл. 235 ГПК във вр. с чл. 144 АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Между страните не е спорно, че за ПИ с идентификатор 68134.1930.234 по КККР на [населено място], УПИ Х- 234, кв. 226, м. „П. – Б.“ по плана на [населено място], е било издадено Разрешение за монтаж № 05/24.02.2021 г. от главния архитект на район „Витоша“, СО по реда на чл. 56, ал. 2 ЗУТ за „Поставяем обект – павилион за търговска дейност – продажба на дребни сладки“, със срок на действие 10 години.

Със Заповед № 131/11.08.2023 г. на главния архитект на район „Витоша“, СО /л. 30/ е прекратено производството по заявление вх. № РБТ21-АХ00-14/11.02.2021 г. от Й. К. Н. за „одобряване на инвестиционни проекти и издаване на разрешение за поставяне на преместваеми обекти, рекламни и информационни елементи, елементи на градско обзавеждане“ за обект: „Павилион“, разположен в УПИ Х- 234, кв. 226, м. „П. – Б.“, ПИ с идентификатор 68134.1930.234 по КККР на [населено място].

Няма спор по делото и че на 13.08.2023 г. вследствие на пожар, е погинал магазин (павилион) за хранителни стоки и плодове и зеленчуци с адрес [населено място],[жк], [улица] /л. 37/.

Във връзка с постъпил сигнал от 08.09.2023 г. / л. 35/ на 11.09.2023 г. от А. А.-съсобственик в ПИ с идентификатор 68134.1930.234 по КККР на [населено място], работна група от двама служители на ответника е извършила проверка на обект: „Преместваем обект – павилион за търговска дейност“, находящ се в ПИ с идентификатор 68134.1930.234 по КККР на [населено място] – частна собственост, УПИ Х- 234, кв. 226, м. „П. – Б.“, с административен адрес: [населено място], [улица]. За проверката е съставен Констативен акт /КА/ № 2023-5/11.09.2023 г. /л. 20/. При проверката е установено, че обектът е собственост на Й. К. Н., за същия няма разрешение за поставяне и съгласие на съсобственика на поземления имот. Преместваемият обект е с размери в план 6,50/2,50 м и височина 2,5 м. Носещата конструкция се състои от напречни и надлъжни метални рамки, а стените са с PVC плоскости и изолация. Покривът на павилиона е плосък, покрит с профилна ламарина. Обектът е захранен с ток и вода.

КА е връчен на Й. К. Н. /л. 23/ и същата е подала възражение срещу него /л. 24/.

Въз основа на установеното с КА № 2023-5/11.09.2023 г. е издадена оспорената Заповед № САГ23-РА-18-69/29.12.2023 г. на главния архитект на Столична община, с която на основание чл. 57а, ал. 1, т. 1, ал. 3, ал. 6 и ал. 7 ЗУТ във връзка с чл. 56, ал. 2 и ал. 5 ЗУТ на Й. К. Н. е наредено да премахне незаконосъобразно поставения преместваем обект: „Преместваем обект – павилион за търговска дейност“, находящ се в ПИ с идентификатор 68134.1930.234 по КККР на [населено място] – частна собственост, УПИ Х- 234, кв. 226, м. „П. – Б.“, с административен адрес: [населено място], [улица]. Подаденото срещу КА възражение е прието за неоснователно, тъй като преместваемият обект, за който е издадено разрешение за монтаж № 05/24.02.2011 г. е погинал при пожар от 13.08.2023 г., а КА № 2023-5/11.09.2023 г. е съставен за павилион, който е нов и за който не е било издавано разрешение за поставяне. Новопоставеният обект няма одобрен инвестиционен проект, одобрена схема, разрешение за поставяне и договор за наем.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване акт от неблагоприятно засегнатият

адресат в преклузивния срок /л. 19, л. 8/ и е процесуално допустима, а разгледана по същество- неоснователна.

Заповедта е издадена от компетентен орган- главния архитект на СО- арг. чл. 57а, ал. 3 ЗУТ, § 1, ал. 3 ДР ЗУТ и т.1.35 от Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г. на кмета на СО /л. 41/.

Заповедта е обективизирана в изискуемата писмена форма и съдържа посочване на фактически и правни основания за издаването ѝ. Налице е съответствие между обстоятелствената част и диспозитива на оспорения акт, като разпореденото със заповедта изцяло съответства на изложените фактически обстоятелства.

Съдът не констатира при издаването на акта да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Спазена е процедурата по чл. 57а, ал. 2 ЗУТ. Процесният преместваем обект е индивидуализиран в достатъчна степен както в заповедта, така и в Констативен акт № 2023-5/11.09.2023 г., изготвен от длъжностни лица, съобразно изискването на чл. 223, ал. 2 ЗУТ.

Съдът счита, че при издаване на заповедта правилно е приложен материалният закон.

Няма спор между страните, че процесният павилион представлява преместваем обект по смисъла на чл. 56, ал. 1, т. 2 и § 5, т. 80 ДР ЗУТ.

По арг. от чл. 56, ал. 2 и чл. 56, ал. 5 ЗУТ за законосъобразното поставяне на преместваем обект в чужд имот е необходимо кумулативното наличие на разрешение за поставяне, издадено въз основа на схема и проектна документация от главния архитект, както и изрично писмено съгласие на собственика на поземления имот или писмен договор за наем на заетата от преместваемия обект площ. Последното изискване се отнася и в случаите на съсобствен имот – така и Определение № 6827/04.06.2024 по адм. д. № 2395/2024 г. на ВАС, касаещо процесния ПИ с идентификатор 68134.1930.234 по КККР, съсобственост на жалбоподателя и сигналподателя. Тъй като такива документи не са налице, павилионът подлежи на премахване.

Не се споделят доводите в жалбата, че е било налице висящо производство по издаване на разрешение за поставяне на процесния обект.

Със Заповед № 131/11.08.2023 г. на главния архитект на район „Витоша“, СО е прекратено производството по заявление вх. № РБТ21-АХ00-14/11.02.2021 г. от Й. К. Н. за „одобряване на инвестиционни проекти и издаване на разрешение за поставяне на преместваеми обекти, рекламни и информационни елементи, елементи на градско обзавеждане“ за обект: „Павилион“, разположен в УПИ Х- 234, кв. 226, м. „П. – Б.“, ПИ с идентификатор 68134.1930.234 по КККР на [населено място]. Оспорването от Й. К. Н. срещу прекратяването на адм. производство е отхвърлено с влязъл в сила съдебен акт. – виж Определение № 6827/04.06.2024 по адм. д. № 2395/2024 г. на ВАС.

Преместваемият обект, за който е издадено разрешение за монтаж № 5/24.02.2011 г., е погинал при пожар на 13.08.2023 г. - обстоятелство, което е удостоверено с Удостоверение рег. № 764001-1307/30.08.2023 г. на директора на Столична дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ и което е обсъдено от жалбоподателя във възражението срещу КА.

КА от 11.09.2023 г. и издадената въз основа на него заповед се отнасят за павилион, който е нов. Той е поставен след пожара и видно от доказателствата по делото, за него не е подавано заявление за издаване на разрешение за поставяне/ липсва издадено разрешение за поставяне. Необходимо е да се посочи, че при погиването на

преместваемия обект при пожара не възниква право за жалбоподателката да постави нов на негово място, без да проведе процедура по чл. 56, ал. 2 и ал. 5 ЗУТ, поради вече издадено Разрешение за монтаж № 05/24.02.2021 г. от главния архитект на район „Витоша“, СО. С погиването на павилиона действието на разрешителното се погасява, тъй като то се отнася за индивидуално определена вещ. Освен това към тази дата-13.08.2023 г., действието на разрешението е било изтекло.

Заповедта е издадена в съответствие с целта на закона - да не се допуска и да се отстраняват незаконното поставените преместваеми обекти. Премахването на процесния обект не се явява непропорционална намеса съобразно преследваната от закона цел. Не се установява нарушение на принципа за съразмерност по чл. 6 АПК. С оспорената в настоящото производство заповед нито се цели, нито фактически ще бъдат засегнати права на жалбоподателите в степен по-голяма от необходимото за изпълнение на законово установените правомощия на административния орган.

При така извършената проверка на законосъобразността на акта по реда на чл.168 АПК и по изложените съображения съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и своевременно претендираното от процесуалния представител на ответника юрисконсултско възнаграждение, жалбоподателката следва да бъде осъдена да му заплати сумата от 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК Административен съд София град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. К. Н. срещу Заповед № САГ23-РА-18-69/29.12.2023 г. на главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА Й. К. Н. да заплати на Столична община сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14- дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: